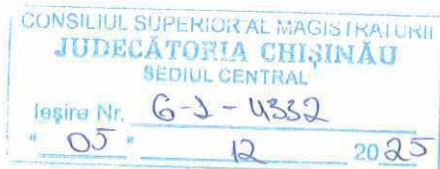

**JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU
(sediul central)**

Republica Moldova, mun. Chișinău, str. N. Zelinschi, 13
Email: jbotanica@justice.md; Tel.: /+373 22/ 52-20-21
www.instante.justice.md

**Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu, nr. 28**

Dosar nr. 2i-103-31/18

Judecătoria Chișinău (sediul central), Vă expediază încheierea din data de 02 decembrie 2025, precum și sesizarea ce interesează soluționarea excepției de neconstituționalitate în privința textului „În caz de refuz al administratorului insolabilității/lichidatorului, instanța de insolabilitate, la cererea persoanei interesate, stabilește dacă bunurile sunt supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecăruia coproprietar și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții. Dacă se partajează o masă succesorală, instanța stabilește obligațiile masei successorale, datoriile și creanțele comoștenitorilor față de defunct, sarcinile masei successorale” din cuprinsul art. 48 alin. (3) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, ridicată la cererea înaintată de avocatul Tudor Leșanu acționând în interesele reprezentantului debitorului, Culcițchi Anatolie, în cauza intentată la cererea depusă de administratorul S.R.L. „EURO LINECONSTRUCT”, Bambuleac Pavel cu privire la separarea bunului din masa debitoare a S.A. „SCANA”, în planul procedurii de restructurare.

Anexe:

1. Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din data de 02 decembrie 2025, pe 2 file;
2. Sesizare privind excepția de neconstituționalitate, pe 12 file;

**Vicepreședintele interimar al Judecătoriei Chișinău
(sediul central)**

Arhip Alexandru

Ex: Aculov Vladlena

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

a textului de lege „În caz de refuz al administratorului insolabilității/lichidatorului, instanța de insolabilitate, la cererea persoanei interesate, stabilește dacă bunurile sunt supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecărui coproprietar și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții” din art.48 alin.(3) al Legii insolabilității nr.149/2012.

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

„08” septembrie 2025

A.2. Autorul excepției de neconstituționalitate

1. **Denumirea și sediul:** SA „Scana”, mun. Chișinău, Ștefan cel Mare și Sfânt bd., 141
2. **Numărul și data înregistrării:** 1014608000653 din 29 decembrie 1992
3. **Numele administratorului:** Culcițchi Anatolie
4. **Numele reprezentantului:** Leșanu Tudor
5. **Profesia:** Avocat

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun

1. Prin Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, s-au admis cererile introductive față de S.A. „SCANA” depuse de Zinciuc Maria, prin intermediul avocatului Bargan Iurie, și de B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A.; s-a constatat insolvabilitatea S.A. „SCANA” și s-a intentat procedura de insolvabilitate a întreprinderii; s-a ridicat dreptul lui Culcițchi Anatolie de administrare a S.A. „SCANA” și s-a desemnat Chicu Dumitru în funcția de administrator al insolvabilității.
2. Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 13 noiembrie 2019, s-au respins contestațiile depuse de Covalenco Andrei, reprezentantul B.C. „EXIMBANK” S.A., avocatul Cucu Mihail, reprezentantul S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT”, Irina Bambuleac, reprezentantul Liliane Brînză, avocatul Lunga Dmitrie și Vlah Victor împotriva hotărârilor adunării creditorilor S.A. „SCANA” în procedură de restructurare din 30 mai 2019, ca fiind neîntemeiate. S-a admis cererea administratorului insolvabilității Vasilev Ruslan cu privire la confirmarea planului procedurii de restructurare a S.A. „SCANA”. S-a confirmat planul procedurii de restructurare a S.A. „SCANA”, acceptat de adunarea creditorilor, conform procesului-verbal din 30 mai 2019. S-a încetat procedura de restructurare și s-a aplicat planul procedurii de restructurare față de societatea debitoare, iar în funcția de administrator al procesului de insolvabilitate a fost confirmat administratorul autorizat Vasilev Ruslan.
3. Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 10.10.2022 s-au respins cererile depuse de Vlah Victor și reprezentantul creditorului SRL „EURO LINE CONSTRUCT”, avocatul Cucu Mihail privind anularea hotărârii adunării creditorilor din 11 martie 2022. S-a admis cererea locțiitorului administratorului insolvabilității, Selevestru Irina privind confirmarea modificărilor la planul procedurii de restructurare. S-a confirmat modificările la planul procedurii de restructurare, acceptate de adunarea creditorilor SA „SCANA” din 11 martie 2022.
4. La data de 23 decembrie 2024, SRL „EURO LINE-CONSTRUCT” a depus în adresa instanței de insolvabilitate cererea cu privire la separarea bunului din masa debitoare a SA „SCANA”, în planul procedurii de restructurare, prin care a solicitat:
 - constatarea ilegalității refuzului administratorului insolvabilității S.A. „SCANA”, în planul procedurii de restructurare, Vasilev Ruslan privind separarea bunurilor din masa debitoare;
 - separarea următoarelor bunuri din masa debitoare a S.A. „SCANA” proprietatea S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT” aflate pe teritoriul șantierului de construcție din mun. Chișinău, str. Petru Rareș 55-57, depistate după efectuarea inventarierii la 27 iunie 2018: plăci de ceramică 600/300 în cantitate de 308,52 m² în valoare totală de 49 906,19 lei și panouri compozite din aluminiu ALPOLIC SAND STONE 3C G-30 1575/5000 în cantitate de 78 unități în valoare totală de 515 970 lei;
 - în cazul în care separarea în natură nu este posibilă din motivul folosirii acestor bunuri la construcția fațadei casei, în temeiul art. 48 alin. (6) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, emiterea unei încheierii privind obligarea administratorului insolvabilității S.A.

„SCANA”, Vasilev Ruslan să achite contravaloarea acestor bunuri în sumă totală de 565 876,19 lei;

- restituirea din contul pârâtului S.A. „SCANA” în contul reclamantului S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT” taxa de stat în mărime de 17 527 lei și taxa de timbru 200 lei.

C. Obiectul sesizării

Obiect al prezentei sesizări îl constituie textul de lege: „În caz de refuz al administratorului insolvenței/lichidatorului, instanța de insolvență, la cererea persoanei interesate, stabilește dacă bunurile sunt supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecărui coproprietar și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții” din art.48 alin.(3) al Legii insolvenței nr.149/2012.

Textul de lege contestat de la art.48 alin.(3) din Legea insolvenței în redacția actuală este neclar și limitează drepturile subiectului vizat de o asemenea cerere de a invoca scoaterea cererii de pe rol prin prisma accesului la justiție (art.20 din Constituție), de a-și cunoaște întinderea drepturilor sale (art.23 Constituție), de a se apăra în mod clar și deplin (art.26 din Constituție) afectând astfel drepturile de proprietate al debitorului și creditorilor, lăsând la discreția instanței posibilitatea discreționară de a decide asupra apărării societății insolvente.

D. Legislația pertinentă:

Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate (proeminența dreptului).

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 8

Respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale

(1) Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Intrarea în vigoare a unui tratat internațional conținând dispoziții contrare Constituției va trebui precedată de o revizuire a acesteia.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

- (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

- (1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.
 (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 46

Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

- (1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate.
 (2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.
 (3) Avera dobîndită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobîndirii se prezumă.

Articolul 54

Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

- (1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.
 (2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

Articolul 127

Proprietatea

- (1) Statul ocrotește proprietatea.
 (2) Statul garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicție cu interesele societății.

Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Drepturile Omului și Libertăților Fundamentale sunt următoarele:

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Articolul 1 Protocol 1

Protecția proprietății

Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Prevederile relevante ale Legii insolvenței nr.149/2012 sunt următoarele:

Articolul 48

Separarea și partajarea patrimoniului

(1) Proprietarul bunului aflat în posesia debitorului fără un temei legal sau contractual poate înainta administratorului insolvenței/lichidatorului o cerere de separare a bunului din masa debitoare. Coproprietarul bunului poate înainta o cerere de partajare a bunurilor în proprietatea comună deținută împreună cu debitorul.

(2) Proprietarul sau, după caz, coproprietarul este obligat să indice în cererea prevăzută la alin. (1) dreptul în baza căruia cere separarea sau partajarea, bunurile care urmează a fi separate sau partajate, evaluarea bunurilor a căror partajare se cere, locul unde se află bunurile care urmează a fi separate sau partajate, persoana care le deține sau le administrează. Administratorul insolvenței/lichidatorul poate refuza separarea bunurilor dacă debitorul are un temei de a le folosi și valoarea masei debitoare va fi maximizată prin continuarea exercitării folosinței.

(3) În caz de refuz al administratorului insolvenței/lichidatorului, instanța de insolvență, la cererea persoanei interesate, stabilește dacă bunurile sunt supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecărui coproprietar și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții. Dacă se partajează o masă succesorală, instanța stabilește obligațiile masei successorale, datoriile și creanțele comoștenitorilor față de defunct, sarcinile masei successorale.

(4) Instanța de insolvență va face partajarea în natură a bunurilor prin formarea unor loturi de atribuire. Dispozițiile Codului civil privind partajul bunului comun sau, după caz, al masei successorale se aplică în modul corespunzător.

(6) În cazul în care separarea sau partajarea în natură a unui bun nu este posibilă ori ar cauza o scădere importantă a valorii lui, ori i-ar modifica în mod păgubitor destinația economică, instanța de insolvență poate, prin încheiere, să raporteze cu titlu provizoriu întregul bun la masa debitoare, stabilind termenul în care administratorul insolvenței/lichidatorul este obligat să achite sumele ce reprezintă contravaloarea bunului sau valoarea unei cote-părți din el convenite solicitantului separării sau partajării.

(7) Dacă administratorul insolvenței/lichidatorul achită în termen sumele convenite solicitantului separării sau partajării bunului din masa debitoare, instanța de insolvență va atribui, prin hotărâre asupra fondului, în proprietatea debitorului întregul bun incluzându-l în masa debitoare.

(8) În cazul în care solicitantului separării sau partajării masei debitoare nu i s-au achitat în termen sumele convenite, instanța de insolvență va dispune prin încheiere vânzarea întregului bun în modul prevăzut de prezenta lege.

(9) Sumele achitate de administratorul insolvenței/lichidator sau de persoana care solicită separarea bunului, sau de unul dintre coproprietari pentru ceilalți, precum și sumele rezultate din vânzarea bunului vor fi împărțite de către instanța de insolvență potrivit dreptului real sau dreptului personal al fiecărui proprietar sau coproprietar.

(10) Încheierile instanței de insolvență emise potrivit alin. (3) și (4) pot fi atacate cu recurs de partea interesată.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

1. Potrivit art.54 al Constituției Republicii Moldova „În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.”
2. În jurisprudența sa Înalta Curte notează că expresia „prevăzută de lege” presupune, între altele, ca legea să întrunească standardul calității, i.e. ca aceasta să fie accesibilă și previzibilă (a se vedea HCC nr. 37 din 7 decembrie 2021, § 53; HCC nr. 39 din 21 decembrie 2021, § 39).
3. Referitor la condiția accesibilității, Curtea reține că prevederile atacate corespund acestui criteriu, deoarece au fost publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Aici operează prezumția cunoașterii legii, care decurge din maxima nemo censetur ignorare legem (a se vedea, e.g., pentru aplicarea acesteia, Fullani v. Albania (dec.), 20 septembrie 2022, § 76).
4. În opinia noastră dreptul de acces la justiție al unei părți exprimat de legiuitor în mod clar constituie în același timp și o garanție pentru cealaltă parte de a-și putea direcționa conduita în timp având certitudinea că în baza unei anumite norme instanța nu poate adopta soluții diferite după propria sa discreție absolută, ci soluția bazată pe o normă legală trebuie să fie clară și accesibilă.
5. În acest sens, în Hotărârea nr. 26 din 27 septembrie 2016, Curtea Constituțională a reținut că la elaborarea unui act normativ **legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate**. De asemenea, textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile.
6. În Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, Curtea a reținut că: „Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu **suficientă precizie**, astfel încât **să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite**. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție [...]”
7. Grosso modo se impune a fi remarcat că procedura de insolvență constituie o procedură specială în cadrul procesului civil, cu reguli proprii de desfășurare a procesului în limitele Legii insolvențității, nefiind admisibilă aplicarea prin analogie a normelor procedurale.

8. Concomitent, procedura de separare a bunului din masa debitoare este o procedură specifică aplicabilă doar în cadrul unui proces de insolabilitate, cu participanți speciali și reguli de procedură distincte.
9. Având în vedere elementele caracteristice și exclusiviste, legiuitorul a instituit în cuprinsul Legii insolabilității ca lege specială procedura prealabilă obligatorie în sensul art.48 alin.(1) al L.I., stipulând că: „Proprietarul bunului aflat în posesia debitorului fără un temei legal sau contractual poate înainta administratorului insolabilității/lichidatorului o cerere de separare a bunului din masa debitoare.”
10. În rezultatul depunerii unei asemenea cereri pe cale prealabilă, administratorul insolabilității este în drept de a admite cerere, fie de a refuza.
11. Ca rezultat, art.48 alin.(3) din Legea insolabilității prevede că: „În caz de refuz al administratorului insolabilității/lichidatorului, instanța de insolabilitate, la cererea persoanei interesate, stabilește dacă bunurile sunt supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecărui coproprietar și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții.”
12. În aparență cuvântul ”refuz” exprimă o negație expresă a administratorului insolabilității în raport cu cererea de separare, fapt pentru care instanța nu ar trebui să primească în examinare o cerere de separare a bunului din masa debitoare în lipsa anexării REFUZULUI comunicat de administratorul insolabilității/lichidatorului.
13. În jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, care prin Hotărârea din 02.07.2019, Curtea a subliniat că „dispozițiile legale referitoare la formalitățile și limitele de timp care trebuie îndeplinite pentru a introduce o acțiune sunt menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Justifiabilii ar trebui să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate” (Gheorghiță v. Republica Moldova, 2 iulie 2019, § 27).
14. Din datele cauzei rezultă că la 23.11.2020 SRL „Euro Line-Construct” a depus cerere de separare a bunului din masa debitoare către administratorul insolabilității SA „Scana”.
15. Prin Răspunsul administratorului insolabilității SA „Scana” din 16.12.2020 s-a solicitat de la SRL „Euro Line-Construct” să prezinte actele pe care se bazează cererea sa pentru a se putea expune și care, urmau obligatoriu a fi prezentate prin prisma art.48 alin.(1) din Legea insolabilității.
16. Depunând cererea de separare în instanță, SRL „Euro Line-Construct” a eșuat să prezinte refuzul administratorului insolabilității privitor la separarea bunului din masa debitoare, ca premisă pentru sesizarea instanței.
17. În măsura în care până la depunerea acestei acțiuni, SRL „Euro Line-Construct” nu a respectat procedura de soluționare prealabilă obligatorie conform art.48 alin.(1) din Legea insolabilității și nu a prezentat actele solicitate de administratorul insolabilității SA „Scana” și nici nu a anexat la dosar un refuz al administratorului insolabilității SA „Scana”, cererea de separare a bunurilor din masa debitoare, nu trebuia să fie primită spre examinare, întrucât art.170 alin.(1) CPC, prevede că judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă reclamantul nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe calea extrajudiciară.

18. Cu toate acestea în speță, instanța de insolabilitate prin Încheierea din 26.12.2024 a primit spre examinare o asemenea cerere, fără ca reclamantul să fi anexat un refuz din partea administratorului insolabilității SA „Scana”.
19. Caracterul neclar al întinderii prevederilor art.48 alin.(3) Legea insolabilității riscă să genereze o interpretare greșită a instanței de judecată ce ar duce la examinarea cauzei în fond fără a scoate cererea de pe rol doar prin simplul fapt că un răspuns al administratorului insolabilității SA „Scana” prin care i-a solicitat reclamantului prezentarea actelor confirmative ale cererii sale de separare ar putea fi apreciat de instanță ca fiind un refuz în sensul art.48 alin.(3) L.I.
20. Această neclaritate și insecuritate juridice, duce la încălcarea dreptului de acces liber la justiție și a dreptului de proprietate:
 - al creditorilor validați ai SA „Scana” întru-cât valoarea obiectului cererii de separare a bunului din masa debitoare este apreciată de reclamant la suma de 565876 lei ceea ce este o sumă enormă ce ar trebui redirecționată de la satisfacerea creanțelor creditorilor;
 - al debitorului insolubil SA „Scana” întru-cât se afectează patrimoniul său printr-o asemenea acțiune nefondată;
 - pentru ambii subiecți întru-cât se încălcă certitudinea juridică ca element inerent al Securității raporturilor juridice ce pot permite restrângerea dreptului la acțiune (art.20 și 54 din Constituție) în baza unor norme juridice neclare.
21. Lăsând la discreția instanței calificarea oricărui răspuns drept „refuz”, norma contestată transformă un mecanism prealabil clar în unul lipsit de contur. În absența unei delimitări ferme între un răspuns informativ și un refuz expres, judecătorul este chemat să decidă în vid normativ, ceea ce echivalează cu o delegare neconstituțională de competență legislativă către puterea judecătorească. Or, Constituția interzice ca destinatarul normei să fie pus într-o stare de incertitudine cu privire la temeiul juridic al dreptului său de acțiune.
22. Creditorii și debitorul trebuie să se poată baza pe faptul că numai în prezența unui refuz scris procedura poate continua în instanță. Dacă însă orice corespondență poate fi calificată retroactiv ca „refuz”, încrederea justițiabililor este compromisă. CEDO a statuat că încrederea legitimă este parte integrantă a securității juridice și a dreptului de proprietate (Béláné Nagy v. Ungaria, Marea Cameră, 2016).
23. O ingerință asupra patrimoniului debitorului și al creditorilor validați, generată printr-o normă ambiguă, nu poate trece testul proporționalității prevăzut de art. 54 Constituție. Statul nu poate justifica lipsa clarității legii prin invocarea interesului general; dimpotrivă, interesul general reclamă norme clare care să protejeze masa debitoare de revendicări abuzive.
24. Credem că nu este suficient ca statul să nu încalce direct dreptul de proprietate sau accesul la justiție; el are obligația pozitivă de a adopta norme care să prevină abuzurile și să garanteze certitudinea juridică. În speță, omisiunea legiuitorului de a defini ce constituie „refuz” creează un vid normativ incompatibil cu art. 23 din Constituție și cu art. 6 și art. 1 Protocol nr. 1 din Convenție.
25. Normele juridice nu trebuie create cu scopul de a crea speranțe iluzorii sau de a provoca confuzii și ambiguități, ele trebuie să aibă un rol și scop normativ deoarece, lipsa acestor caracteristici poate duce la diminuarea scopului și rolului regulilor necesare societății și poate induce o serie de interpretări iluzorii asupra efectului real care de fapt se urmărește prin prevederile din dispozițiile normelor juridice. Pentru a cunoaște cu adevărat și cât mai exact ce prevede o normă juridică, nu este suficient ca textul ei să fie accesibil în sens material adică

- să fie numai publicat pentru a deveni accesibil ci trebuie ca textul normei juridice să fie clar, inteligibil, în sensul de a fi lizibil, în ceea ce privește sobrietatea, claritatea și precizia enunțurilor și a termenilor, precum și coerența lor.
26. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat în jurisprudența sa, de exemplu în cauza Marcks împotriva Belgiei, 1979, importanța respectării principiului securității juridice, considerat ca fiind în mod necesar inerent atât dreptului Convenției, cât și dreptului comunitar. Cauza Brumărescu împotriva României, publicată în M.Of. nr. 414 din 31 august 2000, prin care C.E.D.O. a statuat că unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care impune ca soluția dată în mod definitiv de către tribunale unui litigiu să nu fie repusă în discuție.
 27. Lipsa certitudinii juridice afectează grav drepturile patrimoniale ale debitorului și creditorilor SA „Scana”.
 28. Articolele 46 și 127 din Constituție își găsesc corespondența în dispozițiile articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează, în esență, dreptul de proprietate. Deși articolul 1 din Protocolul nr. 1 se aplică bunurilor existente și nu creează niciun drept de a le dobândi, în anumite condiții „speranța legitimă” de a obține o valoare patrimonială poate beneficia de protecția dreptului de proprietate (Béláné Nagy v. Ungaria [MC], 13 decembrie 2016, §§ 72, 74). Așadar, alte drepturi și interese care constituie bunuri pot fi, de asemenea, considerate „drepturi de proprietate” și, prin urmare, „bunuri” în sensul articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. „Bunurile” pot fi „bunuri reale”, inclusiv creanțe în legătură cu care solicitantul poate argumenta că are cel puțin o „așteptare rezonabilă și legitimă” de a obține exercitarea efectivă a unui drept de proprietate (Hamer v. Belgia, 27 noiembrie 2007, § 75).
 29. Potrivit jurisprudenței Curții Europene, conceptul de „bun” din prima parte a articolului 1 din Protocolul nr. 1 are un sens autonom care nu se limitează la proprietatea asupra bunurilor fizice și este independent de clasificarea formală din dreptul intern. Problema care trebuie examinată este dacă circumstanțele cauzei, avute în vedere în ansamblu, justifică dreptul persoanei la un interes patrimonial protejat de articolul 1 din Protocolul nr. 1 (a se vedea, mutatis mutandis, Zwierzyński v. Polonia, 19 iunie 2001, § 63; Saghinadze și alții v. Georgia, 27 mai 2010, § 103; Kalandadze v. Rusia, 5 septembrie 2017).
 30. În condițiile normei contestate, pentru locțiitorul administratorului insolabilității SRL „Vest-Resurs” este neclar cum ar trebui să-și alinieze conduita și să evite afectarea patrimoniului său, în măsura în care legislatorul prin textul contestat omite să ofere claritate și lasă la discreția instanței să decidă asupra legii aplicabile în timp fără ca reclamantul să aibă o certitudine asupra întinderii art.7 alin.(1) din Codul civil.
 31. Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 110 din 25 ianuarie 1996, cu modificările operate prin Hotărârea nr. 183 din 21 februarie 1996, prin proprietate se înțelege dreptul de proprietate al persoanelor fizice, juridice, statului sau al unităților administrativ-teritoriale asupra unor bunuri mobile sau imobile, exercitând asupra lor atributele dreptului de proprietate (de posesie, folosință și dispoziție) în mod exclusiv și perpetuu, prin putere proprie și în interes propriu, în condițiile legii.
 32. În Hotărârea nr.19 din 18 octombrie 2011, Curtea a reiterat că este incontestabil faptul că

- dreptul de proprietate, garantat de articolul 46 din Constituție, reprezintă în substanță dreptul persoanei la respectarea bunurilor sale, mobile și imobile.
33. Curtea reține că în calitate de „bun”, protejat de art. 46 din Constituție, poate fi recunoscut orice element al activului patrimonial al persoanei, care are valoare economică. Termenul „bun” include în sine drepturile patrimoniale, care pot fi reale și obligaționale.
 34. Prevederile constituționale în materie de proprietate sunt dezvoltate în Codul civil, unde la art.501 alin. (1)-(2) se prevede că proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii.
 35. Prevederile constituționale și legale în materie de proprietate sunt în armonie cu prevederile Convenției Europene. Articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană consacră dreptul la respectarea bunurilor, precizând că nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.
 36. Curtea Europeană prin hotărârea adoptată în cauza *Sporrong și Lonnrot vs Suedia* din 23 septembrie 1982, definind conținutul dreptului de proprietate, a statuat că art. 1 din Protocolul adițional nr.1 la Convenție conține trei caracteristici distincte. Prima, de ordin general, enunță principiul respectării proprietății, a doua vizează privarea de proprietate potrivit anumitor condiții, iar a treia recunoaște puterea Statelor de a reglementa folosința bunurilor în corespundere cu interesul general, adoptând legi pe care le consideră necesare în acest sens.
 37. De asemenea, Curtea Europeană, în jurisprudența sa, a statuat, cu valoare de principiu, că noțiunea de „bunuri” din articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană are o semnificație autonomă, fiind independentă de clasificarea formală din dreptul național, și că aceasta nu se limitează numai la proprietatea asupra unor bunuri corporale. Astfel, chestiunea care urmează a fi examinată în fiecare cauză este dacă circumstanțele cauzei, examinate în ansamblu, oferă persoanelor vizate un drept asupra unui interes material, protejat de articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană.
 38. În sinteză: norma contestată nu doar că este lipsită de claritate, dar prin însăși ambiguitatea ei devine un instrument de arbitrar, afectând în mod direct patrimoniul debitorului și al creditorilor. A admite ca o asemenea normă să producă efecte ar echivala cu abandonarea principiului securității juridice – fundament al ordinii constituționale și europene.
 39. Drept urmare, considerăm inacceptabil să existe dubii asupra modului de aplicare a sintagmei contestate în virtutea considerării de către o instanță de judecată a unui răspuns prin care se solicită prezentarea actelor pe care se bazează cererea de separare a bunurilor ca fiind un refuz.

F. CERINȚELE AUTORULUI

Prin prezenta, autorul solicită admiterea spre examinare în fond a excepției de neconstituționalitate și verificarea constituționalității textului de lege „În caz de refuz al

administratorului insolvenței/lichidatorului, instanța de insolvență, la cererea persoanei interesate, stabilește dacă bunurile sunt supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecărui coproprietar și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții” din art.48 alin.(3) al Legii insolvenței nr.149/2012.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării

Declar pe propria onoare că informațiile prezentate Înaltei Curți sunt veridice.

Cu înaltă considerație, avocat Tudor Leșanu

02 decembrie 2025

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul central)

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
grefierulArhip Alexandru
Aculov Vladlena

examinând în ședință publică cererea înaintată de avocatul Tudor Leșanu acționând în interesele reprezentantului debitorului, Culcițchi Anatolie cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza intentată la cererea depusă de administratorul societății cu răspundere limitată „EURO LINECONSTRUCT”, Bambuleac Pavel cu privire la separarea bunului din masa debitoare a societății pe acțiuni „SCANA”, în planul procedurii de restructurare,

a c o n s t a t a t :

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul central) se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința societății pe acțiuni „SCANA” (în continuare – S.A. „SCANA”), în planul procedurii de restructurare.

La data de 23 decembrie 2024, administratorul societății cu răspundere limitată „EURO LINECONSTRUCT”, (în continuare S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT”), Bambuleac Pavel a depus în adresa instanței de insolvabilitate cererea cu privire la separarea bunului din masa debitoare a S.A. „SCANA”, în planul procedurii de restructurare.

În cadrul ședinței de judecată din 08 septembrie 2025, avocatul Tudor Leșanu acționând în interesele reprezentantului debitorului, Culcițchi Anatolie - administrator statutar al S.A. „SCANA” în planul procedurii de restructurare, restabilit în drepturi prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 13 noiembrie 2019, a formulat cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În motivarea acesteia a invocat faptul că, prin cererea din 23 noiembrie 2020, administratorul S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT”, Irina Bambulac a solicitat administratorului insolvabilității S.A. „SCANA” separarea bunurilor din masa debitoare a S.A. „SCANA”, după cum urmează: plăci de ceramică 600/300 în cantitate de 308,52 m2 în valoare totală de 49 906,19 lei și panouri compozite din aluminiu ALPOLIC SAND STONE 3C G-30 1575/5000 în cantitate de 78 unități în valoare totală de 515 970 lei.

Prin răspunsul administratorului insolvabilității S.A. „SCANA” - Vasiliev Ruslan din 16 decembrie 2020, s-a solicitat de la S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT” prezentarea actelor pe care se bazează cererea pentru a se putea expune pe aceasta, care urmau obligatoriu a fi reprezentate prin prisma art. 48 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Astfel, notează că, depunând cererea de separare în instanță, reclamantul S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT” nu a prezentat refuzul administratorului insolvabilității cu privire la separarea bunului din masa debitoare, ca premisă pentru sesizarea instanței.

Susține că, în măsura în care până la depunerea prezentei acțiuni, S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT” nu a respectat procedura de soluționare prealabilă obligatorie conform art. 48 alin.(1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, și nu a prezentat actele solicitate de administratorul insolvabilității S.A. „SCANA”, precum și nici nu a anexat la dosar un refuz al administratorului insolvabilității, cererea de separare a bunurilor din masa debitoare, nu urma să fie primită spre examinare, întrucât art. 170 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevede că judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă reclamantul nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe calea extrajudiciară.

Menționează că, în speță, instanța de insolvabilitate prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 26 decembrie 2024, a primit spre examinare cerere nominalizată, fără ca reclamantul să fi anexat un refuz din partea administratorului insolvabilității.

Susține că, caracterul neclar al întinderii prevederilor art. 48 alin. (3) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, riscă să genereze o interpretare greșită a instanței de judecată, ce ar duce la examinarea cauzei în fond fără a scoate cererea de pe rol, doar prin simplul fapt că un răspuns al

administratorului insolabilității S.A. „SCANA” prin care i-a solicitat reclamantului prezentarea actelor confirmative ale cererii sale de separare ar putea fi apreciat de instanță ca fiind un refuz în sensul art. 48 alin. (3) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Astfel, notează că, textul de lege contestat de la art. 48 alin. (3) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în redacția actuală este neclar și limitează drepturile subiectului vizat de o asemenea cerere de a invoca scoaterea cererii de pe rol prin prisma accesului la justiție (art.20 din Constituție), de a-și cunoaște întinderea drepturilor sale (art.23 Constituție), de a se apăra în mod clar și deplin (art.26 din Constituție) afectând astfel drepturile de proprietate al debitorului și creditorilor, lăsând la discreția instanței posibilitatea discreționară de a decide asupra apărării societății insolabile.

Respectiv, la examinarea cererii nominalizate *supra* urmează a fi aplicate prevederile art. 48 alin. (3) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, motiv pentru care solicită sesizarea Curții Constituționale în vederea examinării sesizării excepției de neconstituționalitate în privința textului: *”În caz de refuz al administratorului insolabilității/lichidatorului, instanța de insolabilitate, la cererea persoanei interesate, stabilește dacă bunurile sunt supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecărui coproprietar și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții”* din cuprinsul art. 48 alin. (3) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

În ședința de judecată, avocatul Tudor Leșanu acționând în interesele reprezentantului debitorului Culcițchi Anatolie a susținut cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și a solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată, administratorul insolabilității S.A. „SCANA”, Vasiliev Ruslan a lăsat la discreția instanței aprecierea temeiniciei cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În ședința de judecată, avocatul Cucu Mihail acționând în interesele S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT”, a solicitat respingerea cererii ca fiind neîntemeiată.

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând materialele cauzei, apreciind probele și înscrisurile administrate, instanța de insolabilitate stabilește următoarele.

În ședința de judecată s-a constatat și din materialele cauzei rezultă că, prin încheierea din 28 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis spre examinare cererea privind intentarea procesului de insolabilitate față de S.A. „SCANA”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, s-au admis cererile introductive față de S.A. „SCANA” depuse de Zinciuc Maria, prin intermediul avocatului Bargan Iurie, și de B.C. 3 „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A.; s-a constatat insolabilitatea S.A. „SCANA” și s-a intentat procedura de insolabilitate a întreprinderii; s-a ridicat dreptul lui Culcițchi Anatolie de administrare a S.A. „SCANA” și s-a desemnat Chicu Dumitru în funcția de administrator al insolabilității, cu transmiterea către acesta a dreptului debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare; s-a împuternicit administratorul insolabilității să preia în posesiune și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile S.A. „SCANA”; s-a stabilit termenul-limită de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor pentru data de 25 noiembrie 2016; s-a făcut un apel special adresat creditorilor garantați de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept de preferință; s-a obligat administratorul insolabilității să verifice creanțele, să întocmească și să comunice instanței de insolabilitate tabelul lor definitiv până la data de 15 decembrie 2016; și s-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru data de 13 ianuarie 2017, ora 10:00.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2018, cauza de insolabilitate, intentată la cererile introductive, depuse de avocatul Bargan Iurie în interesele creditorului Zinciuc Maria și de B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A. privind constatarea insolabilității S.A. „SCANA”, la care s-a alăturat și Strugăreanu Mihail, s-a transferat pentru judecare în instanța competentă – Judecătoria Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 13 noiembrie 2019, s-au respins contestațiile depuse de Covalenco Andrei, reprezentantul B.C. „EXIMBANK” S.A., avocatul Cucu Mihail, reprezentantul S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT”, Irina Bambuleac, reprezentantul Lilianei Brînză, avocatul Lunga Dmitrie și Vlah Victor împotriva hotărârilor adunării creditorilor S.A. „SCANA” în procedură de restructurare din 30 mai 2019, ca fiind neîntemeiate. S-a admis cererea administratorului insolabilității Vasiliev Ruslan cu privire la confirmarea planului procedurii de restructurare a S.A. „SCANA”. S-a confirmat planul procedurii de restructurare a S.A. „SCANA”, acceptat de adunarea creditorilor, conform procesului-verbal din 30 mai 2019. S-a încetat procedura de restructurare și s-a aplicat planul procedurii de restructurare față de societatea debitoare. S-a confirmat în funcția de

21
administrator al procesului de insolabilitate al S.A. „SCANA” administratorul autorizat Vasilev Ruslan. S-a restabilit debitorul în dreptul de administrare a masei debitoare a S.A. „SCANA” în conformitate cu planul confirmat, sub supravegherea administratorului insolabilității Vasilev Ruslan.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul central) din 10 octombrie 2022, s-au respins cererile depuse de Vlah Victor și reprezentantul creditorului S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT”, avocatul Cucu Mihail privind anularea hotărârii adunării creditorilor din 11 martie 2022. S-a admis cererea locțiitorului administratorului insolabilității, Selevestru Irina privind confirmarea modificărilor la planul procedurii de restructurare. S-au confirmat modificările la planul procedurii de restructurare, acceptate de adunarea creditorilor S.A. „SCANA” din 11 martie 2022.

În cadrul ședinței de judecată din 08 septembrie 2025, avocatul Tudor Leșanu acționând în interesele reprezentantului debitorului, Culcișchi Anatolie a înaintat cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 48 alin. (3) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 12¹ alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

- a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
- b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Cu privire la prima condiție, instanța de insolabilitate determină că, obiectul excepției de neconstituționalitate invocată de avocatul Tudor Leșanu îl constituie textul „*În caz de refuz al administratorului insolabilității/lichidatorului, instanța de insolabilitate, la cererea persoanei interesate, stabilește dacă bunurile sunt supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecărui coproprietar și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții. Dacă se partajează o masă succesorală, instanța stabilește obligațiile masei successorale, datoriile și creanțele comoștenitorilor față de defunct, sarcinile masei successorale.*” din cuprinsul art. 48 alin. (3) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Instanța reține că, în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză – a unor prevederi din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, ține de competența Curții Constituționale.

Cu privire la a doua condiție, instanța observă că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de către avocatul Tudor Leșanu acționând în interesele reprezentantului debitorului, Culcișchi Anatolie.

În examinarea prezentei cereri cu privire la separarea bunului din masa debitoare a S.A. „SCANA”, în planul procedurii de restructurare, reprezentantul debitorului a fost admis în calitate de participant, întrucât prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul central) din 13 noiembrie 2019, s-a restabilit debitorul în dreptul de administrare a masei debitoare a S.A. „SCANA” în conformitate cu planul confirmat, sub supravegherea administratorului insolabilității Vasilev Ruslan.

Conform art. 4 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, participanți la procesul de insolabilitate sînt: administratorul provizoriu, administratorul insolabilității, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul sau, după caz, reprezentantul debitorului, alte organe și persoane stabilite în prezenta lege.

Respectiv, excepția de neconstituționalitate în privința normelor precitate este ridicată de subiectul care deține acest drept, adică de reprezentantul debitorului și avocatul acestuia. Totodată, prin prisma calității procesuale, instanța admite că drepturile și interesele reprezentantului debitorului pot fi afectate prin aplicarea unei norme neconstituționale la soluționarea respectivei cauze.

Cu referire la a treia condiție, instanța menționează că, art. 48 din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, este invocat în susținerea cererii privind separarea bunului din masa debitoare a S.A. „SCANA”, motiv pentru care prevederea contestată urmează a fi aplicată la soluționarea cauzei.

Referitor la întrunirea criteriului privind lipsa unei hotărâri anterioare a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate, se evidențiază că, prin decizia nr. 25 din 13 februarie 2025, Curtea Constituțională a declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 48 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, ridicată de dl avocat Ștefan Vdovenco, în interesele SRL „Asgaran-Grup”, în dosarul nr. 2i-14-1/2022, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul central. Însă, în speță, instanța determină că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în privința articolului 48 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Astfel, reieșind din circumstanțele expuse, instanța conchide că decizia Curții Constituționale nr. 25 din 13 februarie 2025 nu este aplicabilă la caz, în condițiile în care nu cuprinde o expunere pe marginea prevederilor contestate.

Prin urmare, se determină că în raport cu cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate sunt întrunite cumulativ condițiile în art. 12¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă. Respectiv, instanța apreciază ca fiind justificată admiterea cererii nominalizate.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în conformitate cu art. 12¹ alin. (1), (3), art. 269-270 din Codul de procedură civilă, instanța de insolvență –

d i s p u n e:

Se admite cererea avocatului Tudor Leșanu acționând în interesele reprezentantului debitorului, Culcițchi Anatolie cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Se sesizează Curtea Constituțională a Republicii Moldova cu privire la controlul constituționalității în privința textului „În caz de refuz al administratorului insolvenței/lichidatorului, instanța de insolvență, la cererea persoanei interesate, stabilește dacă bunurile sunt supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecărui coproprietar și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții. Dacă se partajează o masă succesorală, instanța stabilește obligațiile masei successorale, datoriile și creanțele comasitorilor față de defunct, sarcinile masei successorale” din cuprinsul art. 48 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova prezenta încheiere și sesizarea depusă de avocatul Tudor Leșanu în interesele reprezentantului debitorului, Culcițchi Anatolie.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Arhip Alexandru